

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 3T/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010073
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1517010073.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. René Štepánika a prísediacich Mgr. Jany Guľovej a Kataríny Kostkovej st. na hlavnom pojednávaní dňa 27. 2. 2020 v Bratislave

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa obžalovaný W. X., nar. XX. XX. XXXX v M., bytom V. XXX, M., spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava sp. zn. 1 Pv/52/16/1105 zo dňa 30. 1. 2017 pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako zločin poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe,

že

ako konateľ spoločnosti J.i spol. s r. o., R.: XX XXX XXX, so sídlom K. ul. č. XX, Z. sa v presne nezistenom období od mesiaca december 2014 do mesiaca máj 2015 v sídle spoločnosti na Haanovej ul. č. 33 v Bratislave pokúsil vylákať od Allianz-Slovenskej poisťovne a. s. poisťné plnenie vo výške 5.406,-€ s DPH za prenájom náhradného vozidla zn. Jeep Grand Cherokee, ktoré využíval v čase opravy havarovaného vozidla patriaceho spol. J. spol. s r. o. tak, že na výzvu Allianz-Slovenskej poisťovne a. s. predložil faktúru č. XXXXXX zo dňa 30.09.2014 vystavenú autopožičovňou M. H. rent a car spol. s r. o., so sídlom O. č. XXX/A, Z., príjmový pokladničný doklad na sumu 5.406,-€ s DPH ako potvrdenie o úhrade faktúry za prenájom predmetného vozidla, pričom s predmetnými dokladmi bola Allianz-Slovenskej poisťovni a. s. zaslaná aj e-mailová komunikácia medzi obvineným W. X. a osobou G. Z., kde sa dohadujú na fiktívnom zapožičaní zostávajúceho vozidla spoločnosti J. spol. s r. o. pre účely splnenia nároku na výplatu poisťného, čo vzbudilo u zamestnancov Allianz-Slovenskej poisťovne a. s. podozrenie, a preto poisťné plnenie vyplatené nebolo, pričom konateľ spoločnosti M. H. spol. s r. o. W. W. potvrdil, že ich spoločnosť predmetný pokladničný doklad na sumu 5.406,-€ nikdy nevydala. T. W. X., by v prípade vyplatenia plnenia spôsobil poškodenej spoločnosti Allianz-Slovenská poisťovňa a. s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad. č. 4, Bratislava škodu vo výške 5.406,-€ s DPH, čo je poisťné plnenie ako rozdiel medzi obstarávaciu cenou vozidla a všeobecnou hodnotu predmetného vozidla,

oslobodzuje,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V 3T/9/2017 z 30. 3. 2017 bol W. X. uznaný vinným zločinom poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti J. spol. s r.o., R.: XX XXX, so sídlom K. ul. č. XX, Z. sa v presne nezistenom období od mesiaca december 2014 do mesiaca máj 2015 v sídle spoločnosti na Haanovej ul. č. 33 v Bratislave, pokúsil vylákať od Allianz - Slovenskej poisťovňa a.s. poisťné plnenie vo výške 5406 € s DPH, za prenájom náhradného vozidla zn. Jeep Grand Cherokee, ktoré využíval v čase opravy havarovaného vozidla patriaceho spol. J. spol. s r.o. tak, že na výzvu Allianz - Slovenskej poisťovne a.s. predložil faktúra č. XXXXXX zo dňa 30.09.2014 vystavenú auto požičovňou M. H. rent a car spol. s r.o., so sídlom O. č. XXX/A, Z., príjmový pokladničný doklad na sumu 5406 € s DPH ako potvrdenie o úhrade faktúry za prenájom predmetného vozidla, pričom s predmetnými dokladmi bola Allianz - Slovenskej poisťovni a.s. zaslaná aj emailová komunikácia medzi obvineným W. X. a osobou G. Z., kde sa dohadujú na fiktívnom zapožičaní zostávajúceho vozidla spoločnosti J. spol. s r.o. pre účely splnenia nároku na výplatu poisťného, čo vzbudilo u zamestnancov Allianz - Slovenskej poisťovne a.s. podozrenie, a preto poisťné plnenie vyplatené nebolo, pričom konateľ spoločnosti M. H. spol. s r.o. W. W. potvrdil, že ich spoločnosť predmetný pokladničný doklad na sumu 5406 € nikdy nevydala. Obvinený W. X. by v prípade vyplatenia plnenia, spôsobil poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., IČO 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad č. 4, Bratislava, škodu vo výške 3060 €, čo je rozdiel medzi uplatnenou náhradou za zapožičanie vozidla za obdobie od 04.08.2014 do 26.09.2014 a funkčne dôvodnou náhradou za obdobie od 18.08.2014 do 09.09.2014, kedy pôvodne havarované vozidlo nemohol reálne využívať, pri dennej sadzbe 102 € s DPH za zapožičanie náhradného vozidla.

V odôvodnení súd uviedol:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. X., svedkov V. N. W., G. Z., W. W. st., W. W. ml., Z. X., B. N. Z., prečítaním a oboznámením spisového materiálu.

Obž. W. X. popísal okolnosti riešenia poisťnej udalosti, vrátane zapožičania náhradného vozidla a úhrady nákladov s tým spojených poisťovňou na základe jeho žiadosti tak, že príjmový pokladničný doklad spol. M. zo 14.10. na sumu 5406 € bol odoslaný poisťovni na základe ich požiadavky, nevie ako doklad nadobudol a prostredníctvom svedka G. Z. ho zaslal poisťovni. Keďže nemal finančné prostriedky na úhradu požičania vozidla, dohodol so svedkom W. W. ml., že to uhradí keď to preplatí poisťovňa. I. si kto urobil scan dokumentu, v počítači našiel scan o zaplatení za požičanie vozidla v M. a poslal ho cez G. Z. poisťovni, aby to preplatila. Vie, že úhrada M. za požičané vozidlo učená nebola. V ďalej časti výpovede obžalovaný priznal, že doklad bol ním vyrobený a daný do počítača. Doklad sfalšoval preto, lebo poisťovňa ho požadovala a potreboval splniť podmienku poisťovne. K emailu z 12.01.2015 od G. Z. (č. I. 11 spisu) sa obžalovaný vyjadril, že sa o ňom dozvedel až na polícii. Pečiatku firmy M. do dokladu o úhrade (č. I. 8 spisu) podľa vlastnej výpovede prekopíroval obžalovaný W. X..

Svedkyňa JUDr. N. W. - zástupkyňa poisťovne vypovedala, že poisťovňa riešila poisťnú udalosť klienta W. X., kde v rámci zisťovaní na základe jeho požiadavky o preplatenie zapožičania náhradného vozidla potrebovali doložiť doklad o úhrade vypožičania toho vozidla. Najskôr komunikovali s W. X., neskôr cez sprostredkovateľa p. Z., ktorý v rámci zaslania dokladov poslal poisťovni aj súkromnú komunikáciu s W. X., z ktorej zistili, že niečo nie je v poriadku a zistili to aj z dokladu - príjmového pokladničného dokladu o úhrade za vypožičané vozidlo, ktorý presahoval 5 tisíc € a bola to suma údajne uhradená v hotovosti, čo bolo pri tejto sume v rozpore so zákonom. Podozrivé pre poisťovňu bolo i to, že obžalovaný mal prenajaté vozidlo od 04.08. do 26.09., teda 53 dní, pričom vozidlo bolo v servise opravené už 09.09., prvýkrát bolo pristavené obžalovaným servisu 04.08., po vrátení obžalovanému bolo druhýkrát pristavené na opravu 18.08., pričom vozidlo najazdilo od prvej ohliadky 31.07. do 21.08. najmenej 1770 km. Preukázanie úhrady nájomného za prenajaté vozidlo vyplýva z potreby zdokumentovania nevyhnutných nákladov za prenajaté vozidlo a či to bolo zaplatené v hotovosti, bankovým prevodom a v akej výške a ak nemá klient financie na úhradu, tak poisťovňa uhradí náklady prenájmu náhradného vozidla priamo prenajímateľskej spoločnosti.

Svedok G. Z. vypovedal k okolnostiam, za ktorých sprostredkoval komunikáciu medzi W. X. a poisťovňou, v rámci čoho zaslal poisťovni aj faktúru za prenájom náhradného vozidla, ktoré mu zaslal obžalovaný. Svedok pripustil obsah jeho komunikácie s obžalovaným emailom (č. I. 11 spisu)

), ktorú zrejme omylom zaslal aj poisťovni. Písomné splnomocnený na konanie voči spoločnosti svedok obžalovaným nebol. Podľa jemu dostupných informácií poisťovňa odmietla uhradiť prenajímateľovi priamo úhradu za prenájom náhradného vozidla. K dokladu o úhrade faktúra za požičanie náhradného vozidla, svedok uviedol, že v tej dobe sa nemohla taká suma uhrádzať v hotovosti. Predpokladal, že keď bola vystavená faktúra z požičovne, že suma bola aj uhradená.

Svedok W. W. st. potvrdil, že obžalovanému požičali auto. Náklady prenájmu vozidla vyfakturovali, prenájom mal byť uhradený bankovým prevodom, keďže sa jednalo o sumu nad 5 tisíc €. Prenájom bol uhradený až oveľa neskôr. Po nahliadnutí do spisu svedok poprel, že by vyhotovil doklad na č. I. 8 spisu - príjmový pokladničný doklad zo 14.10.2014. Potvrdil, že vystavil faktúru na č. I. 7 spisu.

Svedok W. W. ml. vypovedal, že faktúra za zapožičanie vozidla bola uhradená až po dlhej dobe na jeho naliehanie. K príjmového pokladničného dokladu (č. I. 8 spisu) svedok uviedol, že na ňom nie je podpis, pismo nie je jeho ani otcove, je to suma nad 5 tisíc €, ktorú možno uhradiť len bankovým prevodom, takže by takýto doklad nevystavovali. Svedok potvrdil relevantnosť vydania dokladu č. I. 7 - faktúra a č. I. 9 - zmluva o prenájme motorového vozidla.

Svedkyňa Z. X. sa vyjadrila k tomu, že obžalovaný riešil svoju prepravu v čase, keď bolo auto v servise, požičaním si auta v požičovni. Vie, že sa obžalovaný radil s p. Z. v otázkach komunikácie s poisťovňou.

Svedkyňa B. N. Z. vypovedala, že mala zapožičané od obžalovaného vozidlo AudiQ5.

Z oboznámených listinných dôkazov je zjavné vystavenie faktúry firmy M. za prenájom vozidla (č. I. 7), zmluva o prenájme vozidla obžalovanému (jeho firme) - č. I. 9, obsah príjmového pokladničného dokladu - č. I. 8, obsah emailovej komunikácie medzi svedkom G. Z. a obžalovaným - č. I. 10-11, obhliadky vozidla 31.07.2014 (č. I. 104 - stav kilometrov 38423 a 21.08.2014 (č. I. 105) - stav kilometrov 40197, oznámenie o poistnom plnení (č. I. 106-107), fotodokumentácia poškodenia vozidla (č. I. 108-127), žiadosť obžalovaného o náhradu škody voči poisťovni (č. I. 6), od 04.08.2014 do 26.09.2014 aj za prenájom náhradného vozidla, potvrdenie banky o úhrade nájmu 10.02.2016 obžalovaným (č. I. 62-1), prípis poisťovne o tom, že predložené doklady za prenájom vozidla nepreukazujú opodstatnenosť uplatneného nároku na náhradu škody (č. I. 27), odvolanie W. X. voči neplneniu poisťovňou (č. I. 28) a odpoveď poisťovne (č. I. 29), priestupkový referát (č. I. 146-149), evidencia priestupkov obžalovaného a register trestov (č. I. 165).

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov dospel súd k týmto záverom:

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný W. X. ako konateľ spoločnosti súc účastníkom dopravnej nehody uplatnil voči poisťovni mimo iné náklady spojené so zapožičaním náhradného vozidla za obdobie od 04.08.2014 do 26.09.2014 - žiadosť č. I. 6, výpoveď obžalovaného, svedkyne JUDr. N. W. - v sume 5406 € na základe zmluvy o prenájme náhradného vozidla za obdobie 04.08.2014 až 26.09.2014 - zmluva na č. I. 9, výpoveď obžalovaného, svedkov W., s tým, že prenajímateľom vystavenú faktúru (č. I. 7) na sumu 5406 € so splatnosťou 14.10.2014 uhradil až 10.02.2016 (potvrdenie banky č. I. 62-1) na naliehanie svedka W. W. ml. (výpoveď tohto svedka). I keď komunikácia medzi Michalom Demjanom a poisťovňou F. prebiehala čiastočne cez sprostredkovateľa sv. G., čo na prvý pohľad nie je celkom štandardné, i pri absencii písomného splnomocnenia, ktoré nie je nutné, obe strany - obžalovaný i poisťovňa - akceptovali tento stav sprostredkovateľa G. Z. - inak externého pracovníka poisťovne, poradcu obžalovaného (výpoveď obžalovaného a svedka G. Z.), pričom existenciu a obsah jednotlivých sprostredkovateľských úkonov ani jedna zo strán (obžalovaný, poisťovňa, sprostredkovateľ) nevyvrátila, naopak svojimi výpoveďami potvrdila. Je tak nepochybné, že G. Z. konal na základe vôle W. X. na jednej strane a poisťovne na druhej strane. „Kameňom úrazu“ sa stala otázkou požiadavky poisťovne zdokladovať zapožičanie vozidla obžalovaným a úhradu za túto pôžičku, vecne i čo do výšky a rozsahu, na základe obžalovaným uplatnenej požiadavky (č. I. 6 spisu). Je nepochybné, že vznikol trojuholník právnych vzťahov W. X. - prenajímateľ SixCar, W. X. - poisťovňa, ba v konečnom dôsledku poisťovňa - prenajímateľ M.. Fakt, že úhradu za prenájom mohla ako jednu z variantov riešenia právneho stavu uhradiť poisťovňa priamo prenajímateľovi - výpoveď svedkyne JUDr. N. W., je síce vo vzťahu poisťovňa - klient nekorektný zo strany poisťovne (súd síce predpokladá dôvod, ale bez dôkazov k dôvodu nemôže zaujať stanovisko), nič to však nemení na skutočnosti, že to bol len jeden z variantov, nepochybne však na strane poisťovne (ako možný) nastupujúci až vtedy, keď bude poistencom (obžalovaným) preukázaný dôvod - potreba náhradného vozidla, ktorá je fakultatívna

až jej uplatnením, doklad o prenájme (zmluva), potvrdenie o úhrade, resp. neúhrade prenájmu, aby v prípade úhrady zo strany obžalovaného mu mohla poisťovňa náklady refundovať, v prípade neúhrady zo strany obžalovaného prípadne uhradiť náklady vypožičania vozidla priamo prenajímateľovi firme M.. Stav akceptovania obžalovaným najskôr ním úhrady prenajímateľovi a následnej refundácie nákladov poisťovňou, či už na základe vlastného uváženia, alebo rady sprostredkovateľa G. Z., či kohokoľvek iného, je vecou obžalovaného ako účastníka zmluvného vzťahu s poisťovňou. Ak obžalovaný v pozícii oprávneného (poistenca) zdokladoval poisťovni mimo iné uhradenie nákladov prenájmu náhradného vozidla ním sfaľovaným dokladom - príjmový pokladničný doklad č. I. 8 - výpoveď obžalovaného, že ako doklad sfaľoval a prostredníctvom sprostredkovateľa G. Z. predložil poisťovni, pričom je zrejmé, že sa jednalo o nepravý doklad (výpoveď obžalovaného, svedkov W. ohľadom písma nie nimi písaného, nemožnosti vystavenia takého dokladu pri sume nad 5 tisíc €), pokúsil sa poisťovňu podviesť zdokladovaním okolnosti o ním ne/uhradení nákladov spojených so zapožičaním náhradného vozidla, aby tak poisťovňa vyplatila náklady 5406 € obžalovanému a ten by potencionálne - a v tomto smere súd nemá dôvod obžalovanému neveriť, že by tak učinil - uhradil takto od poisťovne vyplatenú sumu prenajímateľovi M.. V tomto momente súd musí reagovať na obhajobu obžalovaného uplatnenú v záverečnej reči obhajcu, že sa nemôže jednať o poisťovací podvod, ak veriteľ (v danom prípade poistený Michal X.) vyláka od dlžníka (v danom prípade povinný - poisťovňa) plnenie, na ktoré má právny nárok (povinnosť poisťovne refundovať klientovi náklady náhradného vozidla), hoci dlžník (poisťovňa) vie, že veriteľ uviedol nepravdivý údaj (doklad) - v konkrétnom prípade falošný príjmový pokladničný doklad - parafráza obhajobou citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z 21.01.2008 sp. zn. 11Tdo 1196/2007, ktoré síce súd neverifikoval a formálne ani na území Slovenskej republiky nemá účinky judikátu, čo však vôbec nič nemení na sile a logickosti myšlienky obhajobou ako takého rozhodnutia citovanej. Pravda len za predpokladu aplikovateľnosti takéhoto právneho názoru na konkrétnu prejednávajúcu vec. V tomto momente súd po druhý krát použije slovné spojenie „kameň úrazu“, ktoré vystáva s konkrétnou trestnou vecou. Obžalovaný mal ako poistenec voči poisťovni nárok na zapožičanie náhradného vozidla na čas, kedy objektívne nemohol používať svoje havarované a opravované vozidlo. V konkrétnom prípade nastala situácia, že po obhliadke vozidla a po jeho základnom spojznení servisom, bolo vozidlo obžalovanému vrátené (na základe jeho požiadavky) servisom na prevádzkovanie do doby, než budú zabezpečené náhradné diely a servis, potom čo bolo vozidlo opätovne prevzaté do servisu a z určitých dôvodov (doobhliadka) znovu obhliadnuté. Práve tieto dve obhliadky 31.07.2014 a 21.08.2014 preukazujú mimo iné, že v čase medzi nimi bolo s vozidlom jazdené celkovo nad 1770 km, čo samozrejme nesvedčí o dovezení vozidla zo servisu na miesto jeho uskladnenia a naspäť do servisu (rádovo niekoľko kilometrov), ale o aktívnom používaní vozidla (za tri týždne temer 1800 km). Ak teda obžalovaný alebo ktokoľvek iný v čase od prevzatia vozidla zo servisu do doby jeho vrátenia na opravu do servisu, s vozidlom aktívne jazdil, nemal po túto dobu nárok na náhradné vozidlo, pretože nárok na náhradné vozidlo možno uplatňovať a priznať len na čas, kedy pôvodné vozidlo nemohlo byť prevádzkované, inými slovami v tomto čase obžalovaný prevádzkovať svoje pôvodné vozidlo a zapožičané vozidlo, ktoré tak neplnilo účel náhradného vozidla (pre úplnosť súd podotýka, že rozsah a kvalita iných vozidiel firmy obžalovaného sú pre vzťah poškodené vozidlo - náhradné vozidlo irelevantné). Túto skutočnosť premietol súd (na rozdiel od obžaloby) do modifikovaného znenia skutkovej vety oproti obžalobe (pri zachovaní totožnosti skutku), kedy bral do úvahy len obdobie s obžalovaným uplatneného nároku voči poisťovni na preplatenie (úhradu) nákladov náhradného vozidla, kedy používal pôvodné vozidlo a neprináležalo mu uplatnenie nákladov náhradného vozidla (viď skutková veta rozsudku), pričom pri sume 102 € denne (z DPH) - výpočet dennej sumy výpožičného z celej sumy za celkovú dobu, zhodný so zmluvne stanovenou dennou taxou 85 € + 20 % DPH, čo tvorí základ pre naplnenie znakov skutkovej podstaty pokusu zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., kedy - len pre takto oproti obžalobe modifikované obdobie sa snažil neoprávnene (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozsudku) vylákať od poisťovne plnenie za obdobie, kedy mu pre prevádzkovanie pôvodného vozidla náhrady nákladov za náhradné vozidlo neprináležalo.

Krajský súd v Bratislave uznesením 2To/105/2017 z 2. 11. 2017 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v predmetnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že rozpor ohľadom dátumu druhého pristavenia vozidla do servisu - obžalovaný tvrdí, že 4. 8. 2014, Allianz-Slovenská poisťovňa na základe e-mailovej komunikácie so spoločnosťou W.-H. Z., že 18. 8. 2014, nemožno riešiť nespochybniteľne na základe

e-mailovej komunikácie. Poukázal tiež na rozpor ohľadom dátumu prevzatia vozidla obžalovaným zo servisu medzi jeho tvrdením a dokladmi poisťovne.

V intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu ohľadom potreby vykonania dôkazov o oprave vozidla so zdokladovaním prevzatia vozidla do opravy a jeho odovzdania po oprave, vrátane výsluchov osôb, ktoré sa k oprave môžu vyjadriť, súd prvého stupňa po vrátení veci vykonal dokazovanie a to aj nad rámec rozhodnutia odvolacieho súdu.

Na základe písomnej výzvy servis W.-H. Z. súdu písomne oznámil, že vozidlo prevzali do servisu dňa 20. 8. 2017, vozidlo bolo opravené 9. 9. 2014 a obžalovaný vozidlo prevzal až po doručení krycieho listu zo strany poisťovne, ktorý prišiel 26. 9. 2014. Tento dôkaz na prvý pohľad orámcoval dobu, po ktorú bolo vozidlo v servise. Ale len potiaľ, pokiaľ sa ďalšími dôkazmi nepreukázalo, že tento tzv. renomovaný servis v 21. Storočí v hlavnom meste krajiny Európskej únie vlastne nemá prehľad - a nie to ešte dôkazy, o preberaní a odovzdávaní drahých, mnoho desiatok tisíc eur cenných vozidiel!

Svedok V. T., pracovník servisu, ktorý preberal predmetné vozidlo, taktiež uvádzal, že zákazka bola otvorená 31. 7. 2014, ale nevie - a v servise to ... nevie nikto preukázať, kedy skutočne vozidlo pristavené bolo. K dokladu č. I. 213 - servisná objednávka a rukou písaného dátumu „prevzaté do servisu 20. 8.“ svedok uviedol, že ním je písaný dátum 20. 8., ale text pod tým nie je ním písaný, nevie, či skutočne bolo vozidlo tento deň prijaté k nim do servisu, mohlo sa stať, že po celý čas bolo vozidlo u nich v servise. Svedok nevedel, kedy si zákazník prevzal vozidlo zo servisu. K písomnej odpovedi vedúceho servisu, že vozidlo prevzal servis 20. 8. 2017, svedok uviedol, že určite to nebolo v roku 2017 (že je samozrejme logické - pozn. predsedu senátu) a vedúci servisu zrejme vychádzal z tej poznámky, ktorá je na servisnej objednávke a vysvetlil si to tak, že vozidlo bolo do servisu 20. 8. 2014 pristavené. K dokladu č. I. 216 svedok uviedol, že číslo 208 znamená lakovanie, č. 185 klampiarske práce, ale nie je z toho zrejme, kedy úkony robili. Do rôznych verzií objednávky vpisovali rôzni ľudia údaje. V servise neexistujú výkazy, v ktorý deň bol na vozidle robený ktorý úkon. K predchádzajúcej kalkulácii opravy (č. I. 99 - 103) svedok tvrdil, že vie, kedy bola robená kalkulácia, nevie kedy boli robené na vozidle opravy a kedy bolo vozidlo zákazníkom prebraté. Vozidlo zrejme prevzal zákazník na základe krycieho listu, ktorý č. I. 214 nevykazuje dátum doručenia do servisu, to chodí e-mailom. Doklad č. I. 2015 podľa svedka (a nielen podľa neho - pozn. predsedu súdu) nevykazuje dátum prevzatia vozidla zákazníkom. Keďže na faktúre je uvedený dátum splatnosti 23. 9. 2014 a krycí list bol vystavený až 26. 9. 2014, teda po dátume splatnosti, na otázku, ako vedel zákazník, že si má prísť vozidlo prevziať a kedy, svedok odpovedal, že pravdepodobne na základe jeho telefonického kontaktu, že už má servis v rukách krycí list. Svedok tvrdil, že nevedia zdokladovať, kedy poisťovní doručili kalkuláciu opravy a či a kedy od nej požadovali krycí list.

Svedok Z. N., pracovník M. sa vyjadril k doobhliadke vozidla, že nevie, či bola robená v priestoroch M. alebo v servise.

Svedok L. Q., pracovník M. vypovedal, že zápis o doobhliadke vozidla vykonal on, doobhliadka bola robená 21. 8. 2014 zrejme v servise, keďže ju požadoval servis. Podľa záznamu doobhliadky bolo vozidlo technicky jazdy schopné.

Stav vozidla je evidentný z fotodokumentácie M. (archív) prehratej na pojednávaní z DVD nosiča.

Vychádzajúc z pôvodného i po vrátení veci súdu prvého stupňa doplneného dokazovania súd konštatuje, že sa nepodarilo jednoznačne preukázať, kedy vozidlo obžalovaný W. X. do servisu (po druhýkrát) pristavil a kedy ho zo servisu fyzicky prevzal. Očakávané doklady, ktoré by to mali jednoznačne preukázať, t. j. datovaný doklad o fyzickom prevzatí vozidla do opravy servisom tak, ako to vo všetkých servisoch má fungovať, v konkrétnom servise W.-H. Z. na G. ulici, neexistujú, ako o tom jednoznačne vypovedal svedok T., ktorý popísal i poznámky na dokladoch servisu, ktoré sú technického charakteru a nezjednodušujú dátumy ohraničujúce taktický „pobyť“ vozidla v servise za účelom opravy, a teda v konečnom dôsledku obdobie, po ktoré mal obžalovaný W. X. nárok na náhradné vozidlo.

Keďže trestnoprávna teória a tým pádom i justičná prax pozná a uplatňuje tézu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech veci (obžalovaného), mal súd pri vyhodnocovaní dôkazov za to, že pri dvoch časových verziách odovzdania vozidla do servisu a následne zákazníkovi, musí vychádzať z

obhajobnej verzii obžalovaného, že vozidlo bolo v servise od 4. 8. 2014 do 26. 9. 2014, kedy bolo na základe krycieho listu poisťovne servisu vydané servisom obžalovanému (ako o tom vypovedal svedok T.) a že teda v tomto období uplatňovaný nárok na náhradné vozidlo a uplatnenie si voči poisťovni nárok na preplatenie nákladov za používanie tohto vozidla, pričom súd podotýka, že sa jedná o pojem nie uplatnenia, teda výzvy na základe nároku a nie vylákania, ako to uvádza obžaloba, teda konaním klamlivým od reality/nároku. Toto konštatovanie malo vplyv na oslobodenie obžalovaného W. X. spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a) Tr. por., t. j., že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pretože skutok je primárne postavený v konkrétnom prípade na konaní - pojem „vylákal“ s jeho významom už v tomto rozsudku uvedeným.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Bratislava V k sp. zn. 3T/9/2017